

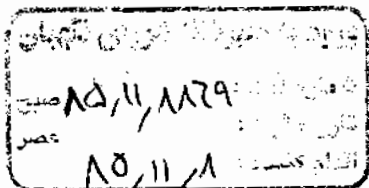
شماره: ۲۸۳/۱۷۲۴۸۹

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۱/۰۷

پست:

بسته

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس



حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای علی اکبر هاشمی رفسنجانی
رئیس محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام

در اجراء اصل یکصد و دوازدهم (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوبه جلسه علنی مورخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۴ مجلس شورای اسلامی با در نظر گرفتن مصلحت نظام و عدم تأمین نظر شورای محترم نگهبان که تحت عنوان لایحه معاهده انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اوکراین به مجلس تقدیم گردیده بود، همراه با کلیه سوابق به شرح پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

رونوشت:

✓ - شورای محترم نگهبان، عطف به نامه شماره ۸۵/۳۰/۱۸۶۹۲ مورخ ۱۳۸۵/۹/۲۳

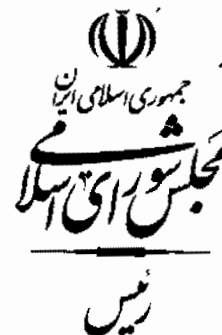
جهت استحضار

شماره: ۲۸۳/۱۷۲۴۸۹

تاریخ: ۱۳۵۵/۱۱/۰۷

پوست:

بیت



لایحه معاهده انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اوکراین

ماده واحده - معاهده انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اوکراین مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

معاهده انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اوکراین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اوکراین که در این معاهده، از این پس طرفین خوانده می‌شوند؛
با در نظر گرفتن استقلال و حاکمیت خود و تساوی کامل حقوقی طرفین و احترام متقابل؛
با آرزوی توسعه همکاری در زمینه حقوق کیفری و رعایت موازین حقوق بین‌الملل؛
با در نظر گرفتن سودمندی اجراء مجازات محکومان در قلمرو کشور متبوع خود و به منظور فراهم آوردن زمینه‌های اصلاح و اعاده آنان به زندگی عادی، نسبت به موارد ذیل توافق نمودند؛

ماده ۱ - از نظر این معاهده:

- الف - اصطلاح «کشور صادرکننده حکم» به معنی کشوری است که در آن حکم نسبت به شخصی صادر شده باشد که می‌تواند منتقل شود یا منتقل شده‌است.
- ب - اصطلاح «کشور اجراءکننده حکم» به معنی کشوری است که محکوم می‌تواند به منظور سپری کردن مدت حبس به آن منتقل شود یا منتقل شده‌است.
- پ - اصطلاح «محکوم» به معنی شخصی است که به موجب حکم صادره از سوی دادگاه‌های یکی از طرفین به خاطر ارتکاب جرم محکوم به حبس شده‌باشد.
- ت - اصطلاح «اقوام نزدیک محکوم» به معنی اشخاصی است که مطابق قوانین

داخلی یکی از طرفین به عنوان خویشاوندان نزدیک شخص مورد نظر شناخته می‌شوند.
ث - اصطلاح «مراجع صلاحیتدار» به معنی نهادهایی است که مطابق قوانین داخلی، مسؤلیت اجرایی احکام کیفری را در سرزمین هریک از طرفین به عهده دارند.
ج - اصطلاح «بالاترین مقامات ذی‌ربط» به معنی زیر می‌باشد:
- در اوکراین، وزارت دادگستری.
- در ایران، بالاترین مقام قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران.

ماده ۲ - طرفین جهت انجام مفاد این معاهده ارتباط بین خود را از طریق بالاترین مقامات ذی‌ربط خود برقرار می‌نمایند. در این رابطه مجاری دیپلماتیک نیز می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۳ -

۱- محکومانی که دوران محکومیت خود را در قلمرو کشور صادرکننده حکم طی می‌کنند، مطابق مفاد این معاهده به کشور اجراءکننده حکم جهت سپری نمودن مابقی مدت حبس منتقل می‌شوند.
۲- موضوع انتقال محکومان می‌تواند براساس تقاضای محکومان یا اقوام نزدیک یا نمایندگان قانونی آنها که به یکی از طرفین این معاهده ارسال گردیده و همچنین براساس تقاضای یکی از طرفین این معاهده مطرح شود.

ماده ۴ - شرایط انتقال محکوم به شرح زیر است:

- ۱- محکوم باید دارای تابعیت دولت اجراءکننده باشد.
- ۲- حکم صادره باید طبق قانون دولت صادرکننده، قطعی و لازم‌الاجراء باشد.
- ۳- در زمان دریافت درخواست انتقال، باقی‌مانده مجازات موضوع حکم صادره بیش از شش ماه حبس باشد.
- ۴- محکوم، یا با در نظر گرفتن وضعیت جسمانی و روانی او، نماینده قانونی وی رضایت خود را با انتقال بیان کرده باشد.
- ۵- عملی که درباره آن حکم صادر شده است باید طبق قوانین دولت اجراءکننده، جرم محسوب شود.

۶- ضرر و زیان مادی ناشی از جرم باید تأمین یا پرداخت شده باشد.
۷- دولتهای صادرکننده و اجراءکننده حکم با انتقال محکوم موافقت نموده باشند.
۸- مرجع صلاحیتدار اجراء احکام دولت صادرکننده حکم به محکوم یا نماینده قانونی او راجع به انتقال و عواقب و آثار حقوقی آن، اطلاعات لازم را داده باشد.
۹- در موارد استثنائی طرفین می توانند درباره انتقال اشخاص محکومی که باقی مانده مدت مجازات آنان کمتر از شش ماه بوده و ضرر و زیان مادی ناشی از جرم پرداخت شده باشد، توافق نمایند.

ماده ۵ - در موارد زیر انتقال محکوم پذیرفته نمی شود:

۱- در صورتی که در اثر طولانی شدن اقدامات راجع به انتقال، مدت محکومیت پایان یا مجازات در اثر مرور زمان طبق قوانین کشور متبوع وی، منتهی شده باشد.
۲- در صورتی که تقاضای انتقال محکوم، فاقد شرایط مندرج در ماده (۷) این معاهده باشد.

ماده ۶ -

۱- طرفین اطلاعات لازم درخصوص صدور حکم و محل سپری نمودن مدت حبس اتباع یکدیگر را به صورت کتبی مبادله خواهند کرد.
۲- کشور اجراءکننده حکم باید کشور صادرکننده حکم و همچنین اقوام نزدیک یا نماینده قانونی محکوم مورد نظر را درخصوص تحویل محکوم و محل سپری کردن حبس او آگاه نماید.

ماده ۷ -

۱- تقاضای انتقال محکوم باید کتبی بوده و مدارک و اسناد زیر همراه آن باشد:
الف - مشخصات محکوم: نام، نام خانوادگی، نام پدر، محل و تاریخ تولد.
ب - اسناد تابعیت محکوم.
پ - متن قانون مستند صدور حکم محکومیت از جمله متن مربوط به مجازاتهای تکمیلی، اگر وجود داشته باشد.

ت - اظهاریه حاوی رضایت محکوم یا نماینده قانونی وی به انتقال مطابق بند(۴) ماده(۴) این معاهده.

ث - رونوشت حکم محکومیت و گواهی مراجع صلاحیتدار درباره اعتبار قانونی آن.
ج - گواهی کشور صادرکننده حکم مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده و مدت باقی مانده آن، از جمله اطلاعاتی درمورد هرگونه بازداشت قبل از محاکمه، عفو و هرگونه عامل مربوط به اجراء محکومیت.

چ - گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

ح - اطلاعات راجع به زیان مادی ناشی از جرم و ترتیب پرداخت یا تأمین آن.

خ - سایر مدارکی که طرفین لازم بدانند.

۲ - اسناد مذکور در بند(۱) این ماده باید به امضاء مقامات صلاحیتدار رسیده و با مهر رسمی گواهی شود.

ماده ۸ -

۱ - کشور صادرکننده حکم، داوطلبانه بودن موافقت شخص با انتقال براساس بند(۴) ماده(۴) این معاهده و آگاهی کامل وی از پیامدهای حقوقی و قانونی چنین موافقتی را تضمین می نماید.

۲ - کشور اجراءکننده حکم، حق دارد رضایت داوطلبانه محکوم را مورد بررسی قرار دهد. کشور صادرکننده حکم موظف است شرایط لازم را برای این کار فراهم آورد.

ماده ۹ -

۱ - کشور اجراءکننده حکم باید ظرف یک ماه از تاریخ وصول اسناد مندرج در ماده(۷) این معاهده، نسبت به رد یا قبول انتقال، اتخاذ تصمیم نموده و نتیجه را به محکوم یا نماینده قانونی یا اقوام نزدیک او و کشور صادرکننده حکم کتباً اعلام نماید.

۲ - تصمیم کشور اجراءکننده حکم بر رد تقاضای انتقال باید مستدل و مستند باشد.

ماده ۱۰ - محل، تاریخ و چگونگی انتقال محکوم با توافق مقامات صلاحیتدار طرفین تعیین می شود.

ماده ۱۱ - کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال محکوم از زمان تحویل، به عهده کشور
اجراءکننده خواهد بود.

ماده ۱۲ -

۱- اجراء حکم در قلمرو کشور اجراءکننده حکم طبق قوانین آن صورت می‌گیرد
و مسائل اجرائی نیز طبق قوانین همان کشور حل و فصل خواهد شد.
۲- کشور اجراءکننده حکم نمی‌تواند مجازات محکوم را تشدید نماید.
۳- تصمیم‌گیری در خصوص شناسایی و اجراء حکم مطابق قوانین کشور
اجراءکننده حکم، اتخاذ خواهد شد.

۴- در صورتی که مجازات جرم ارتكابی در کشور اجراءکننده حکم کمتر از
مجازات مندرج در حکم صادره باشد، کشور اجراءکننده حکم از طریق دادگاه صلاحیتدار
خود حداکثر مجازات را طبق قانون داخلی خود، تعیین خواهد کرد.

۵- اگر حکم دادگاه کشور صادرکننده حکم متضمن تعیین مجازات برای دو یا
چند عمل مجرمانه باشد و قانون دولت اجراءکننده حکم یک یا چند مورد آن را جرم تلقی
ننماید، در این صورت کشور اجراءکننده حکم از طریق دادگاههای صلاحیتدار خود نسبت
به تعیین مجازات برای محکوم، اقدام می‌کند.

ماده ۱۳ - طرفین می‌توانند مجازات مقرر برای محکوم را طبق قوانین داخلی
خود، مورد عفو یا تخفیف قرار دهند.

ماده ۱۴ - کشور صادرکننده حکم می‌تواند راجع به محکومیت شخص منتقل شده
تجدید نظر کند.

ماده ۱۵ -

۱- کشور صادرکننده حکم مکلف است چنانچه حکم محکومیت را مورد
تجدید نظر قرار داده باشد، رونوشت مصدق حکم تجدیدنظر را بدون تأخیر برای کشور
اجراءکننده حکم ارسال نماید.

۲- در صورتی که پس از انتقال محکوم به کشور اجراءکننده حکم، در کشور

صادرکننده، حکم محکومیت وی فسخ شود، لیکن مدارک و دلایلی که دال بر اتهام دیگر وی باشد به دست آید و تعقیب او لازم باشد، در این صورت رونوشت تصمیم مذکور به همراه اطلاعات مربوط به پرونده کیفری و نیز سایر مدارک لازم جهت اتخاذ تصمیم مقتضی درباره موضوع به منظور تعقیب کیفری در کشور اجراءکننده حکم مطابق قوانین آن کشور ارسال خواهد شد.

۳- کشور صادرکننده حکم مسؤول جبران خساراتی است که در اثر تعقیب غیرقانونی به محکوم وارد آمده باشد، این امر در صورتی که دادگاه کشور صادرکننده حکم برائت او را صادر کند نیز صادق است.

۴- هرگاه به موجب حکم صادره مجازات مقرر برای محکوم تغییر کند، کشور صادرکننده حکم مکلف است رونوشت رأی دادگاه و اسناد مربوط را به کشور اجراءکننده حکم ارسال دارد.

ماده ۱۶ - کشور اجراءکننده حکم، حکم را درمورد محکوم انتقال یافته برطبق قوانین داخلی خود اجراء خواهد کرد.

ماده ۱۷ - طرفین تقاضای یکدیگر را درباره عبور محکومان از قلمرو خود و مساعدت لازم را برای عبور از کشور ثالث طبق قوانین خود خواهند پذیرفت.

ماده ۱۸ - طرفین در اجراء این معاهده از زبان رسمی خود استفاده خواهند نمود و ترجمه اسناد را به زبان طرف دیگر یا به زبان انگلیسی ارائه خواهند نمود. این ترجمه باید از سوی مترجم رسمی و یا مقام ذریبط طرف درخواستکننده تأیید شود.

ماده ۱۹ - مفاد این معاهده حقوق و تکالیف طرفین را که ناشی از سایر معاهدات بین‌المللی است که طرفین در آنها عضویت دارند، نفی نخواهد کرد.

ماده ۲۰ - مفاد این معاهده نسبت به احکام محکومیت دادگاههای طرفین که قبل از تاریخ اعتبار یافتن آن، صادر شده نیز لازم‌الاجراء خواهد بود.

ماده ۲۱ - طرفین اختلافهای ناشی از اجراء این معاهده را از طریق مذاکره مستقیم و یا مجاری سیاسی حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۲۲ -

۱- این معاهده منوط به تصویب است و سی روز بعد از تاریخ مبادله اسناد تصویب به مرحله اجراء در می آید.

۲- هر یک از طرفین می تواند این معاهده را فسخ نماید. فسخ این معاهده شش ماه پس از تاریخ مطلع شدن طرف دیگر اعتبار خواهد یافت.

این معاهده در شهر تهران در تاریخ بیست و دوم اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۳ هجری شمسی مطابق با یازدهم می میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و اوکراینی و انگلیسی تنظیم گردیده و همه متون از اعتبار مساوی برخوردار می باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این معاهده به متن انگلیسی مراجعه خواهد شد.

از طرف
دولت اوکراین
الکساندر لاورینویچ

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران
محمد اسماعیل شوشتری

مصوبه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و دوم ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و چهارم دی ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. ۶۱

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی